

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Vetuga-Zemif” în proces de insolvabilitate, Roman Pînzari, reprezentat de avocatul Grecu Denis,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de administratorul insolvabilității a Societății cu Răspundere Limitată „Vetuga-Zemif”, Roman Pînzari, împotriva lui Andrei Ghelici, Fiodor Ghelici, Olgăi Ghelici și Valentinei Ghelici cu privire la declararea nulității actelor juridice și operarea modificărilor în registrul bunurilor imobile,

împotriva deciziei din 14 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr.2ra-1564/23

Nr. PIGD 2-18197120-01-2ra-30102023)

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: E. Badan-Melnic)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, A. Braga, V. Mihaila)

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Vetuga-Zemif” în proces de insolvență, Roman Pînzari, reprezentat de avocatul Grecu Denis,

Curtea Supremă de Justiție, în completul de judecată compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *Judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 octombrie 2018, administratorul insolvenței SRL „Vetuga-Zemif”, Roman Pînzari, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Ghelici, Fiodor Ghelici, Olgăi Ghelici și Valentinei Ghelici cu privire la declararea nulității actelor juridice și operarea modificărilor în registrul bunurilor imobile.

2. În susținerea acțiunii reclamantului a indicat că prin hotărârea din 04 august 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a intentat procedura de insolvență în privința SRL „Vetuga-Zemif”, iar în calitate de administrator al insolvenței a fost desemnat Roman Pînzari.

3. În cadrul exercitării atribuțiilor de administrator al insolvenței, Roman Pînzari, a interpelat de la organele cadastrale informație în privința bunurilor imobile ce aparțin SRL „Vetuga-Zemif”, actele de proprietate și actele prin care aceste bunuri au fost înstrăinate terțelor persoane.

4. Din datele cadastrale rezultă că SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolvență a deținut în proprietate o construcție, cu nr. cadastral *****, situată pe terenul cu nr. cadastral *****, cu suprafața de ***** ha, în *****, cu destinație pentru construcții.

5. La moment imobilele menționate aparțin cu drept de proprietate lui Andrei Ghelici și Olgăi Ghelici în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 decembrie 2015, grevate cu dreptul de răscumpărare în favoarea lui Ghelici Fiodor în baza aceluiași contract.

6. Reclamantul a notat că Andrei Ghelici și Olga Ghelici au procurat bunurile imobile în litigiu de la Ghelici Fiodor și Ghelici Valentina, care, la rândul lor, le-a achiziționat de la SRL „Vetuga-Zemif” în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 aprilie 2006.

7. Potrivit informației cadastrale, valoarea estimativă a terenului cu nr. cadastral *****, cu suprafața de ***** ha, constituie suma de 1.117.500 de lei, iar a construcției cu nr. cadastral *****, este de 858.138 de lei, în total 1.975.638 de lei, sumă care în realitate nu a fost achitată vânzătorului SRL „Vetuga-Zemif”.

8. În viziunea administratorului insolvenței SRL „Vetuga-Zemif”, Roman Pînzari, contractele de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile cu numerele cadastrale ***** și ***** , urmează a fi declarate nule, în contextul circumstanțelor faptice în care aceste acte juridice au fost încheiate.

9. Cu trimitere la prevederile art.5 alin.(2), art.104 lit.a) și b), art.105 lit.b) și c), art.106 alin.(1) din Legea insolvenței, art.221 alin.(1) și (2), din Codul civil, reclamantul a menționat că din datele contabile ale debitorului insolvent SRL „Vetuga-Zemif”, bunurile imobile în litigiu nu au fost achitate ultimei de către pârâțul Ghelici Fiodor, care la acel moment era fondatorul majoritar cu ***** % cotă-parte din fondul social al întreprinderii, în același timp și administratorul acesteia.

10. Reclamantul consideră că Ghelici Fiodor, abuzând de calitatea sa de fondator majoritar al SRL „Vetuga-Zemif”, a încheiat de fapt un act juridic simulat, pentru a camufla o altă tranzacție de donație (transmitere gratuită) fondatorului bunurilor întreprinderii, ceea ce contravine legii și statutului societății.

11. Potrivit art.106 alin.(1) din Codul civil, (în redacția legii până la 01.03.2019), societate comercială este organizația comercială cu capital social constituit din participațiuni ale fondatorilor (membrilor). Patrimoniul creat din aportul fondatorilor (membrilor) și cel dobândit de societatea comercială în proces de activitate aparține acesteia cu drept de proprietate.

12. Totodată, potrivit pct.2.5 din Statutul SRL „Vetuga-Zemif”, membrii asociați ai întreprinderii nu dispun de drepturi separate asupra unor obiecte care fac parte din bunurile întreprinderii, inclusiv asupra obiectelor depuse de membrul asociat sub formă de cotă din fondul statutar al întreprinderii.

13. Reieșind din prevederile art.115 alin.(1) lit.d) din Codul civil, membrul societății comerciale are dreptul să primească, în caz de lichidare a societății, o parte din valoarea activelor ei rămase după satisfacerea creanțelor creditorilor, proporțional participațiunii la capitalul social.

14. În circumstanțele reținute, reclamantul consideră că contractul de vânzare-cumpărare nr.***** din 18.04.2006, încheiat între SRL „Vetuga-Zemif” și Ghelici Fiodor, urmează a fi declarat nul în temeiul art.221 alin.(2) din Codul civil (în redacția legii până la 01.03.2019) (actul juridic încheiat cu intenția de a ascunde un alt act juridic (actul juridic simulat).

15. La fel, în opinia reclamantului este nulă și tranzacția de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 decembrie 2015, încheiată între Ghelici Fiodor, în calitate de vânzător, și Ghelici Andrei, Ghelici Olga, în calitate de cumpărători, or, de fapt, părțile tranzacției au avut drept scop de a se eschiva de la stingerea creanțelor lui Ghelici Fiodor față de creditori, având în vedere că în urma acestei tranzacției

posesia imobilului nu a fost transmisă cumpărătorilor, vânzătorul rezervând-și dreptul la răscumpărare.

16. În contextul enunțat, administratorul insolvenței SRL „Vetuga-Zemif”, Roman Pînzari, a solicitat admiterea acțiunii, anularea contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 decembrie 2015, încheiat în privința bunurilor imobile cu nr. cadastrale ***** și *****, cu aducerea părților în poziția inițială, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 aprilie 2006, încheiat în privința bunurilor imobile cu nr. cadastrale ***** și *****, cu aducerea părților în poziție inițială, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

17. La 16 mai 2022, administratorul insolvenței SRL „Vetuga-Zemif”, Roman Pînzari, a depus cerere, prin care și-a completat temeiurile acțiunii și concretizat pretențiile, și cu trimitere la prevederile art.62 alin.(1), art.106 alin.(1), art.220 alin.(1), art.251, art.1039 alin.(1) din Codul civil, reclamantul a invocat că la data încheierii contractului nr.***** din 18 aprilie 2006, Ghelici Fiodor era asociatul SRL „Vetuga-Zemif”, cât și administratorul acesteia, care nu a fost împuternicit să încheie acte juridice cu sine însuși, prin ce au fost încălcate prevederile art.251 din Codul civil (f.d.173,vol.I).

18. Din procesul-verbal din 22 decembrie 2005 al adunării asociaților SRL „Vetuga-Zemif”, nu se atestă că Ghelici Fiodor ar fi fost împuternicit să încheie cu sine însuși contract de vânzare-cumpărare a bunurilor societății.

19. Prin urmare, în lipsa unei împuterniciri exprese din partea asociaților SRL „Vetuga-Zemif”, Ghelici Fiodor, deținând calitatea de administrator al întreprinderii respective, nu era în drept să încheie tranzacția de înstrăinare cu sine însuși, iar în rezultatul încheierii contractului de împrumut a devenit și beneficiarul bunurilor companiei administrate. Mai mult ca atât, dispozițiile punctului 6.10 din statutul SRL „Vetuga-Zemif”, limitează expres dreptul asociatului de a vota pentru hotărâri care se referă la aprobarea contractelor cu sine: *„Membrul asociat nu are dreptul de vot când se rezolvă problema tragerii lui la răspundere, excluderii lui din întreprindere și în cazul aprobării contractului dintre el și întreprindere.”*

20. Astfel, Ghelici Fiodor a acționat contrar prevederilor pct.6.10 din statutul SRL „Vetuga-Zemif” când a hotărât înstrăinarea bunurilor întreprinderii pentru stingerea datoriilor față de sine.

21. Cu trimitere la art.206 alin.(1) și art.221 alin.(2) din Codul civil, reclamantul a indicat că în cadrul dezbaterilor judiciare, Ghelici Fiodor a declarat că bunurile imobile înstrăinate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 aprilie 2006, i-au fost transmise în contul stingerii datoriilor SRL „Vetuga-Zemif” față de dânsul.

22. De aici rezultă că, Ghelici Fiodor a recunoscut că în realitate contractul de vânzare-cumpărare nr.***** din 18.04.2006, ascunde o altă tranzacție fictivă,

scopul căreia urmărea compensarea pretinselor datorii, existența cărora nu a fost probată.

23. Pârâțul Ghelici Fiodor a declarat că a achitat prețul bunurilor imobile înstrăinate, prezentând în acest sens chitanța nr.44 din 30.08.2006, adică după ce a fost încheiat contractul, contrar pct.4, reprezentând încă o dovadă că părțile au simulat tranzacția de vânzare-cumpărare nr.***** din 18.04.2006. Mai mult ca atât, chitanța respectivă nu face trimitere la contractul nr.***** din 18.04.2006.

24. Reclamantul consideră că în realitate contractul de vânzare-cumpărare nr.***** din 18.04.2006 reprezintă unul de donație, prin care bunurile imobile din patrimoniul SRL „Vetuga-Zemif” au fost transmise gratuit pârâțului Fiodor Ghelici, care nu a făcut dovada achitării costului acestora.

25. Potrivit pct.4 din contractul de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 aprilie 2006, *„Prețul convenției constituie 48.700 de lei. Prețul a fost stabilit de către părți de comun acord și a fost achitat de către cumpărător integral până la semnarea contractului. Noi părțile contractante declarăm că prețul menționat este prețul real al convenției. Notarul ne-a adus la cunoștință prevederile art.50 al Legii Republicii Moldova cu privire la notariat și ne asum toate consecințele ce decurg din aceasta”*.

26. Cu trimitere la art.221 alin.(1) și art.832 lit.c) din Codul civil, reclamantul a menționat că în rezultatul încălcărilor nominalizate este cert caracterul nul al contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 aprilie 2006 din care considerente părțile urmează să fie restabilite în poziție inițială, cu rectificarea datelor în registrul bunurilor imobile în temeiul art.221 alin.(2) din Codul civil, în redacția Legii din 06.06.2000.

27. Cât privește contractul de vânzare-cumpărare nr.***** din 18.12.2015, reclamantul a reținut că nulitatea acestei tranzacții este dictată în principal ca efect al nulității contractului inițial nr.***** din 18.04.2006. Tranzacția de vânzare-cumpărare nr.***** încheiată la 18.12.2015 între Fiodor Ghelici, pe de o parte în calitate de vânzător, și Ghelici Andrei, Ghelici Olga, pe de altă parte în calitate de cumpărători, este fictivă, or, părțile nu au avut intenția de a produce efecte juridice, scopul principal fiind eschivarea de la stingerea creanțelor lui Ghelici Fiodor față de creditori, având în vedere că în urma acestei tranzacții posesia imobilului nu a fost transmisă cumpărătorilor, vânzătorul rezervându-și dreptul la răscumpărare, iar de către cumpărători prețul nu a fost în realitate achitat. Mai mult ca atât, din pct.2 din contractul respectiv reiese că, prețul total este de 1.500.000 de lei, dintre care cumpărătorii au achitat numai suma de 5.000 de lei, de unde cert rezultă caracterul evident fictiv al acestei tranzacții.

28. În circumstanțele enunțate, administratorul insolvenței SRL „Vetuga-Zemif”, Roman Pînzari, a solicitat declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 decembrie 2015, încheiat între Ghelici Fiodor, în calitate de vânzător, și Ghelici Andrei și Ghelici Olga, în calitate de cumpărători, în privința

bunurilor imobile cu nr. cadastrale ***** și *****, situate *****, cu aducerea părților la poziție inițială; declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 aprilie 2006, încheiat între Ghelici Fiodor, în calitate de vânzător, și Ghelici Andrei și Ghelici Olga, în calitate de cumpărători, în privința bunurilor imobile cu nr. cadastrale ***** și *****, situate în *****, cu aducerea părților la poziție inițială; dispunerea operării modificărilor în registrul bunurilor imobile prin radierea înregistrării dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile cu nr. cadastrale ***** și *****, situate în *****, după Ghelici Fiodor și Ghelici Valentina în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18.04.2006, precum și după Ghelici Andrei și Ghelici Olga în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18.12.2015, cu restabilirea dreptului de proprietate a SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolabilitate în privința imobilelor în litigiu. Distinct, reclamantul a mai solicitat să fie dispus ca hotărârea judecătorească constituie temei pentru efectuarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile.

ASPECTE DE PROCEDURĂ

29. Prin încheierea din *01 noiembrie 2018*, Judecătoria Chișinău, sediul Central, în calitate de instanță de insolabilitate, a acceptat spre examinare cererea depusă de administratorul insolabilității SRL „Vetuga-Zemif”, Roman Pînzari (f.d.17-18, vol.I).

30. La *01 iulie 2020*, administratorul insolabilității SRL „Vetuga-Zemif”, Roman Pînzari a depus cerere, solicitând strămutarea cauzei conform competenței jurisdicționale la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, invocând că obiectul acțiunii nu face parte din masa debitoare a debitorului insolabil, actul juridic contestat (contractul de vânzare-cumpărare nr.***** din 18.12.2015, în privința bunurilor imobile cu nr. cadastra ***** și *****) a fost încheiat înaintea intentării procedurii de insolabilitate, respectiv competența soluționării cauzei prin prisma art.40 alin.(1) CPC, este a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, ca instanță de drept comun, în procedură contencioasă generală (f.d.76-77, vol.I).

31. Prin încheierea din *29 iulie 2020* a Judecătoriei Chișinău, sediul Central a fost strămutată prezenta cauză spre examinare conform competenței jurisdicționale la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, ca instanță de drept comun, în procedură contencioasă generală (f.d.80-81, vol.I).

32. Prin încheierea din *24 august 2020* a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost acceptată spre examinare prezenta cauză civilă la acțiunea administratorul insolabilității SRL „Vetuga-Zemif”, Roman Pînzari, împotriva lui Andrei Ghelici, Fiodor Ghelici, Olgăi Ghelici și Valentinei Ghelici cu privire la declararea nulității actelor juridice și operarea modificărilor în registrul bunurilor imobile (f.d.85, vol.I).

33. Prin încheierea protocolară din 29 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă excepția de tardivitate înaintată de Ghelici Fiodor (f.d.195 veros, vol.I)

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

34. Prin hotărârea din 18 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea civilă depusă de administratorul insolvenței SRL „Vetuga-Zemif”, Roman Pînzari.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

35. La 28 octombrie 2022, lichidatorul SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolvență, Roman Pînzari, reprezentat de avocatul Grecu Denis, a declarat apel (nemotivat), iar la 19 aprilie 2023, a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea integrală a hotărârii din 18 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

36. La 23 mai 2023, lichidatorul SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolvență, Roman Pînzari, reprezentat de avocatul Grecu Denis, a depus supliment la apel.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

37. Prin decizia din 14 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de administratorul insolvenței SRL „Vetuga-Zemif”, Roman Pînzari, prin intermediul avocatului Grecu Denis și menținută hotărârea din 18 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

38. Instanțele de judecată ierarhic inferioare au motivat soluțiile de respingere a acțiunii concluzionând că pârâții/intimați nu au simulat, la încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 aprilie 2006 un alt contract (de donație) din moment ce caracterul oneros al respectivului act juridic este însoțit de probe de onorare a contraprestației de către partea care a primit/procurat bunul imobil. Or, contractul de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 aprilie 2006 a fost precedat de chitanța nr.44, precum și factura fiscală cu nr.*****, prin care cert se confirmă achitarea sumei de 48.700 de lei de către Fiodor Ghelici în contul SRL „Vetuga-Zemif”. Transmiterea dreptului de proprietate, cu toate atributele acestuia (posesie, folosință și dispoziție), s-a produs ca efect realizat al actului juridic, ceea ce înlătură supoziția reclamantului privind lipsa efectelor juridice urmărite de părți la încheierea contractului de vânzare-cumpărare menționat.

39. În contextul stabilit, instanțele de judecată ierarhic inferioare au dedus că în speță nu se atestă caracterul fictiv, dar nici cel simulat, al contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 aprilie 2006, din lipsa de probe în acest sens.

40. Nu a fost reținut argumentul administratorul insolvenței SRL „Vetuga-Zemif”, Roman Pînzari, în privința pretensei lipse de împuterniciri a lui Ghelici

Fiodor de a încheia tranzacții cu sine însuși (contrapartidă), or, ipoteză respectivă nu duce la nulitatea actului juridic, atât timp cât această sancțiune (nulitatea) nu este prevăzută de lege.

41. Referitor la declararea nulității contractului de vânzare cumpărare nr.***** din 18 decembrie 2015, instanța de apel a notat că reclamanta-apelantă SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolabilitate nu a invocat argumente și probe privind intenția ambelor părți de a nu executa actul juridic, dimpotrivă, circumstanțele și faptele constatate în procesul examinării cauzei demonstrează că ambele părți au executat condițiile esențiale ale contractului nr.***** din 18 decembrie 2015 privind vânzarea-cumpărarea imobilului litigios, asumându-și consecințele juridice ale acesteia. Or, în calitatea lor de cumpărători, Andrei Ghelici și Olga Ghelici s-au angajat să achite suma de 1.500.000 de lei, dintre care 5.000 de lei au fost achitați până la momentul încheierii contractului, restul sumei de 1.495.000 de lei, urmând a fi achitați vânzătorului până la 18 decembrie 2016.

42. Instanța de apel a menționat că la caz este cert faptul că transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile înstrăinate s-a efectuat anume după încheierea tranziției, prin radierea/stingerea înscrierii din Registrul bunurilor imobile privind dreptul de proprietate al vânzătorului – Fiodor Ghelici, și intabularea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate al cumpărătorului - Andrei Ghelici. Respectiv, transferul dreptului de proprietate, prin radiere și intabulare în Registrul bunurilor imobile, este unica modalitate recunoscută de lege în cazul înstrăinării bunurilor imobile. Aceste acțiuni au fost efectuate de către ambele părți și sunt suficient de concludente pentru a constata că părțile contractante au avut intenția clară și certă cu privire la scopul actului juridic, prevăzând și efectele juridice ale acestuia.

43. Instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat neîntemeiată pretenția SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolabilitate cu privire la declararea nulității contractului nr.***** din 18 decembrie 2015 privind vânzarea-cumpărarea imobilului litigios, or, în speță lipsește elementul nulității și faptul că acesta a existat la încheierea actului, deoarece cauza de nulitate a unui act juridic trebuie să existe în momentul încheierii acestuia.

44. În această ordine de idei, instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat ca fiind neîntemeiată și solicitarea SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolabilitate privind operarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile prin radierea înregistrării dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile cu numerele cadastrale ***** și *****, situate pe strada *****, înscris după Fiodor Ghelici și Valentina Ghelici, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 aprilie 2006, precum și după Andrei Ghelici și Olga Ghelici, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 decembrie 2015, cu restabilirea dreptului de proprietate a SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolabilitate în privința acestor imobile, având în vedere că această pretenție este una subsecventă și pasibilă

respingerii, urmare a respingerii pretențiilor principale privind declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 aprilie 2006 și nr.***** din 18 decembrie 2015.

45. Distinct, instanța de apel a menționat că reieșind din prevederile art.9 alin.(1) din Codul civil (în redacția legii până la 01 martie 2019), persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

46. Instanța de apel a specificat că aceste prevederi, în privința bunei-credințe ale părților, au evaluat odată cu modificările Codului civil, în vigoare din 01 martie 2019, dar care se aplică prin evoluția lor.

47. Totodată, instanța de apel a remarcat că potrivit art.7 alin.(1) din Codul civil, în redacția din 01 martie 2019, de la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepția cazurilor în care legea nouă prevede altfel. Iar, potrivit alin.(2) al aceluiași articol, în cazul situațiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților, precum și orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.

48. Aici, curtea de apel a menționat că, în coroborare cu art.7 din Codul civil, în redacția legii din 01 martie 2019, în raport cu SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolvență urmează a fi aplicate prevederile art.14 alin.(1) și (2) din Codul civil modernizat, potrivit căroră, nicio persoană nu poate invoca, întru argumentarea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat. Nicio persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.

49. Pe final, instanța de apel a rezumat că SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolvență nu a prezentat probe incontestabile prin care s-ar confirma faptul că pretențiile acte juridice contestate sunt lovite de nulitate absolută.

50. De asemenea, instanța de apel a reținut că potrivit cererii de apel suplimentare din 23 mai 2023, depusă de administratorul insolvenței SRL „Vetuga-Zemif”, Roman Pînzari, prin intermediul avocatului Grecu Denis, s-a solicitat dispunerea rejudecării cauzei la instanța competentă să examineze cauza de insolvență (f.d.34-36, vol.II). La acest aspect, instanța de apel a notat că SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolvență a depus acțiunea la instanța de drept comun, iar ca temei de rejudecare a cauzei indică că a fost încălcată competența jurisdicțională.

51. Cu trimitere la art.5 alin.(1) din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, instanța de apel a subliniat că în speță administratorul insolvenței SRL „Vetuga-Zemif”, Roman Pînzari, prin intermediul avocatului Grecu Denis, solicită declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 decembrie

2015, încheiat între Fiodor Ghelici și Andrei Ghelici, Olga Ghelici; declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18 aprilie 2006, încheiat între SRL „Vetuga-Zemif” și Fiodor Ghelici, operarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile, cu restabilirea dreptului de proprietate a SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolabilitate în privința acestui imobil. În contextul enunțat, instanța de apel a concluzionat că prezenta acțiune este de competența instanței de drept comun.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

52. La 30 octombrie 2023, lichidatorul SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolabilitate, Roman Pînzari, reprezentat de avocatul Grecu Denis, a declarat recurs, solicitând casarea integrală a deciziei din 14 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 18 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu trimiterea cauzei spre judecare în instanța competentă.

SOLICITĂRILE RECURENTULUI

53. În susținerea recursului lichidatorul SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolabilitate, Roman Pînzari, reprezentat de avocatul Grecu Denis, a invocat că Ghelici Fiodor nu era în drept să încheie contractul nr.***** din 18.04.2006 cu sine însuși, or, dânsul la situația respectivă deținea calitatea de fondator și administrator al SRL „Vetuga Zemif”, iar în urma încheierii tranzacției a devenit și beneficiarul bunurilor companiei administrate. Mai mult ca atât, potrivit pct.6.10 din Statutul SRL „Vetuga Zemif” este limitat dreptul asociatului de a vota pentru hotărâri care se referă la aprobarea contractelor cu sine. Nulitatea contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 18.12.2015 este dictată în principal ca efect al nulității contractului inițial nr.***** din 18.04.2006, prin prisma prevederilor art.207 din Codul civil. Tranzacția de vânzare-cumpărare nr.*****, încheiată între Ghelici Fiodor, în calitate de vânzător și Ghelici Andrei, Ghelici Olga, în calitate de cumpărători la 18.12.2015, este fictivă, or, părțile nu au avut intenția de a produce consecințe juridice, scopul principal era eschivarea de la stingerea creanțelor lui Ghelici Fiodor față de creditori, având în vedere că în urma acestei tranzacții posesia imobilului nu a fost transmisă cumpărătorilor, vânzătorul rezervându-și dreptul la răscumpărare, iar de către cumpărători prețul acestei tranzacții în realitate nu a fost achitat.

54. Recurentul a reținut că acestea nu au fost unicele tranzacții în cadrul SRL „Vetuga Zemif”, administrația a înstrăinat toate bunurile imobile în condiții frauduloase și dezavantajoase pentru întreprindere, acțiuni care în final au dus la incapacitatea de plată a ultimei și imposibilitatea stingerii creanțelor față de creditori.

55. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04.08.2016 a fost pornit procesul de insolabilitate față de SRL „Vetuga Zemif”, iar în calitate de lichidator a fost desemnat Roman Pânzari. La moment potrivit tabelului definitiv consolidat al creanțelor față de SRL „Vetuga Zemif”, aceasta are datorii în valoare

totală de 1,4 milioane de lei, inclusiv față de bugetul de stat în mărime de 836.926 de lei care nu pot fi stinse din cauza lipsei masei debitoare, înstrăinate în mod fraudulos la un preț diminuat, în baza unor tranzacții fictive. În aceste împrejurări, recurentul consideră eronată concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare privind lipsa creditorilor la data săvârșirii tranzacțiilor a căror drepturi puteau fi afectate, deoarece nu era pornit procesul de insolabilitate în privința SRL „Vetuga Zemif”.

56. În viziunea recurentului soluția instanței de apel este prematură, lipsită de o justificare juridică convingătoare, or, concluzia instanțelor privind lipsa temeiului de nulitate în cazul încheierii actului juridic, fără împuternici, este contrară prevederilor legale și a practicii judiciare, lipsind de orice sens dreptul administratorului insolabilității/lichidatorului de a contesta tranzacțiile frauduloase în interesul creditorilor și masei debitoare, atunci când contestarea acestora se face, potrivit legii, în afara procesului de insolabilitate pe calea acțiunii civile în instanța de drept comun.

57. Distinct recurentul a menționat că acțiunea civilă în interesele SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolabilitate a fost depusă în ordinea art.5 alin.(2) al Legii insolabilității, după punerea pe rol a cererii, instanța de insolabilitate, prin încheierea din 29.07.2020, a strămutat cauza în altă instanță de drept comun din cadrul Judecătorei Chișinău, sediul Centru pentru examinarea fondului (f.d. 80), soluția respectivă nefiind criticată nici de către participanții la proces, nici de către prima instanță care a examinat în continuare această cauză fără a fi ridicat conflictul de competență jurisdicțională (art.44 CPC). Consideră că prezentul litigiu ține de redobândirea bunurilor în masa debitoare SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolabilitate, iar unica instanță de judecată competentă să soluționeze cauza este instanța de insolabilitate.

58. În drept, lichidatorul SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolabilitate, Roman Pînzari, reprezentat de avocatul Grecu Denis, și-a întemeiat recursul generic pe temeiurile de drept prevăzute la art.432 alin.(1) CPC (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023).

POZIȚIA INTIMATULUI

59. La 31 ianuarie 2024, Ghelici Fiodor a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de lichidatorul SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolabilitate, Roman Pînzari, reprezentat de avocatul Grecu Denis, or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu poate servi drept temei de casarea a actului judecătoresc. De fapt, intenția recurentului este de a induce în eroare instanța de recurs, cu scopul de a acapara bunurile imobile care nu au aparținut niciodată SRL „Vetuga-Zemif”.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

60. Articolul 434 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

61. Prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

62. Potrivit art.XI alin.(3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor *în vigoare la data depunerii recursului*.

63. Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

64. Recursul declarat la *30 octombrie 2023* de către lichidatorul SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolvență, Roman Pînzari, reprezentat de avocatul Grecu Denis, a fost depus după data intrării în vigoare a Legii nr.246 din 31 iulie 2023, în vigoare din 01 septembrie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

65. Articolul 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023):

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

66. Articolul 433 alin.(1) lit.f) din Codul de procedură civilă (în redacția legii în vigoare la data depunerii recursului – *30.10.2023*):

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: **f) recursul este vădit neîntemeiat.**”

67. Articolul 440 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

68. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei, în ședință publică, la *14 iunie 2023*.

69. Din actele cauzei rezultă că la *06 octombrie 2023*, Curtea de Apel Chișinău a notificat decizia integrală (motivată) la adresele electronice a lichidatorului SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolvență, Roman Pînzari, și a avocatului acestuia Grecu Denis, fapt ce rezultă din scrisoarea de expediere actului judecătoresc anexată la dosar (f.d.71, vol.II).

70. În contextul enunțat, recursul declarat la *30 octombrie 2024*, de către lichidatorul SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolvență, Roman Pînzari, reprezentat de avocatul Grecu Denis, se consideră ca fiind depus în interiorul termenului prevăzut la art.434 alin.(1) CPC.

71. Se reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art.432 din Codul de procedură civilă, în redacția legii în vigoare la data declarării recursului.

72. Din analiza recursului rezultă că, lichidatorul SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolvență, Roman Pînzari, reprezentat de avocatul Grecu Denis, și-a întemeiat recursul generic pe prevederile art.432 alin.(1) CPC (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023), fără a specifica vreun temei de drept prevăzut la lit.a)-f) al normei date de drept, în care s-ar încadra respectivul recurs. Prin urmare, se atestă că recursul declarat este vădit neîntemeiat respectiv, acesta urmează a fi considerat inadmisibil. Mai mult ca atât, temeiurile invocate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel, ceea ce la cazul speței nu se atestă.

73. Cu referire la argumentul, avocatului Grecu Denis, în interesele lichidatorului SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolvență, Roman Pînzari, privind pretinsa încălcare de către instanțele de judecată ierarhic inferioare a competenței jurisdicționale la examinarea prezentei cauze, Completul de judecată remarcă că atât Judecătoria Chișinău, sediul Central în încheierea din 29 iulie 2020 (f.d.80-81, vol.I), cât și Curtea de Apel Chișinău în decizia din 14 iunie 2023 (f.d.68-68 verso, vol.II) suficient de clar și explicit a dat răspuns la aserțiunea respectivă. Mai mult ca atât, lichidatorul SRL „Vetuga-Zemif” în proces de

insolvabilitate, Roman Pînzari, fiind parte la procesul dat de judecată, nu a invocat și nu a obiectat la examinarea cauzei în instanța de fond referitor la competența instanței. Dimpotrivă, inițial cauza a fost reținută spre examinare de către Judecătoria Chișinău, sediul Central, în calitate de instanță de insolvabilitate (f.d.17-18, vol.I), însă ulterior cauza a fost strămutată conform competenței la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, ca instanță de drept comun pentru examinare în procedură contencioasă generală, ca bază fiind reținută cererea administratorului insolvabilității SRL „Vetuga-Zemif”, Roman Pînzari, pe motiv că obiectul acțiunii nu face parte din masa debitoare a debitorului insolubil, actul juridic contestat (contractul de vânzare-cumpărare nr.***** din 18.12.2015, în privința bunurilor imobile cu nr. cadastra ***** și *****) a fost încheiat înaintea intentării procedurii de insolvabilitate față de SRL „Vetuga-Zemif” (f.d.76-77, vol.I).

74. Prin urmare, motivele de casare a deciziei contestate, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de apel. Mai mult, recursul conține obiecții de fapt similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, în ceea ce privește apel inițială și cea suplimentară, care au fost analizate minuțios de instanța de apel, fiind apreciate în mod corespunzător, cu respectarea prevederilor legale.

75. Completul de judecată remarcă că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului (30.10.2023). Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către instanța de apel nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

76. La fel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

77. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura

sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct.85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45*).

78. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1,11p.141, §39*). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 CtEDO (*a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr.212-A*).

79. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de lichidatorul SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolvabilitate, Roman Pînzari, reprezentat de avocatul Grecu Denis, nu se încadrează în temeiurile de drept prevăzute la art.432 alin.(1) CPC (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), respectiv urmează a fi considerat inadmisibil.

80. În conformitate cu art.433 alin.(1) lit.f) din Codul de procedură civilă, art.440 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de lichidatorul SRL „Vetuga-Zemif” în proces de insolvabilitate, Roman Pînzari, reprezentat de avocatul Grecu Denis.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat